

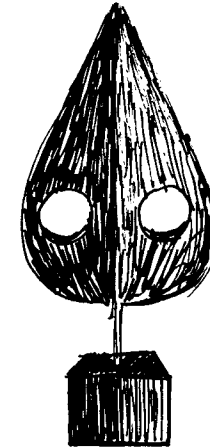
40. výstava ilustrací a grafiky v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1979. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel ex libris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Vytisklo Rudé právo, tiskařské závody, Praha.

SERGEJ ROULE

PLASTIKY

*Rodný dům
Václava Šolce*

Sobotka, červenec - srpen 1979

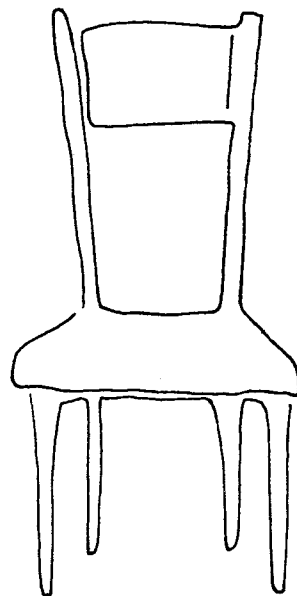

Sergej Roule je znám mnoha přátelům a známým především jako perfektní řezbář, truhlář a restaurátor než jako člověk s vlastní uměleckou invencí, realizující své nápady v tichu své pražské či sobotecké dílny. Mnoho z nás k němu přichází posedět, popovídat si o všem možném, ale málokdy přijde řeč na umění, problémy práce se dřevem a jeho tvůrčím zpracováním. Přesto je Sergej Roule jedním z mála těch, kteří mají ještě přirozený, téměř osobní a přátelský vztah k onomu materiálu, provázejícímu nás všechny celý život.

Dřevo, tak běžné kolem nás, leckdy právě jako přírodní materiál již ani nevnímáme, sledujeme pouze účelnost vyrobených tvarů, jejich opracování a povrchovou úpravu a neuvědomujeme si ani jeho věčnou sounáležitost s existencí lidstva, jeho neodepsatelnou roli na vývoji člověka jako jedince i jako druhu. Má-li kdokoli z nás dřeva použít k tvorbě, k jakémukoli vyjádření vlastní myšlenky a vlastního vztahu k světu, životu, společnosti, musí si v první řadě uvědomit jeho základní roli v přírodě a vlastně i v dějinách. Musí k němu získat naprostou osobní důvěru, či dokonce musí získat jakousi osobní důvěru dřeva, aby mohl jeho prostřednictvím něco říci. Sergej Roule důvěru tohoto překrásného materiálu nepochybně má, jinak by nemohl proměňovat jej tak zdárně v živoucí předměty naplněné myšlenkou a vyvolávající pocity uspokojení a krásy. Dřevo mu nepochybně dovoluje přetvářet ho nejen v předměty užitkové, kořenky, stojánky, rámečky, nýbrž i v umělecké artefakty, jimiž vyjadřuje svou lásku k němu samému. Co jiného než vyjádřením

vztahu k materiálu z přírody vycházejícímu je cyklus reliéfů nazvaný Židle. Co jiného než vyjádřením vztahu k přírodě je cyklus drobných plastik nazvaný Vegetace. Vegetace a židle, počátek a důsledek, příroda a konečný výsledek lidské činnosti, výsledek čistě utilitární, ale zároveň prodchnutý ambicemi k vyvolání pocitů již právem zahrnovaných mezi kategorie pocitů estetických.

Nad tím vším stojí člověk, řezbář, jemuž dřevo důvěrně naslouchá a jakoby zázrakem se proměňuje v krásné tvary, tvary naplněné myšlenkou, mluvící sice tichým hlasem, avšak zcela srozumitelně ke všem lidem. Ze všeho, co opouští dílnu, je cítit přátelství mezi hmotou a tvůrcem, mezi zdánlivě neživým a tím, který život vyvolává a dělí se o jeho krásu se všemi. Hmota a člověk, věčný tvůrčí protiklad a problém, který se snažíme řešit téměř všichni, ale jako jeden z mála úspěšně právě Sergej Roule.

JOSEF PROKOP

SERGEJ ROULE

narozen 1931 v Praze. Po vyučení dřevomodelářem studoval čtyři léta u prof. Masáka

VÝSTAVY:

- 1968 — Praha
          Barcelona — bienále J. Miró
- 1969 — Čáslav
- 1974 — Praha

Žije a pracuje v Praze a Sobotce